

Cirkulärnr: 2001:68
Diariernr: 2001/1215
Handläggare: Sara Deltér
Sektion/Enhet: Sektionen för Socialtjänst, skydd och säkerhet
Datum: 2001-06-19
Mottagare: Socialnämnd eller motsvarande
Alkoholhandläggare
Rubrik: Ändrad alkohollag och den kommunala tillsynen av ölförsäljningen
Ersätter: 2001:64
Bilagor: Bilaga 1: Självkostnadsprincip
Bilaga 2: Ändringar i författning

Sektionen för Socialtjänst, skydd och säkerhet
Sara Deltér

2018-04-09

Socialnämnd eller motsvarande
Alkoholhandläggare

Ändrad alkohollag och den kommunala tillsynen av ölförsäljningen

Den 1 juni 2001 beslutade riksdagen om att göra förändringar i alkohollagen med ikraftträdande 1 juli 2001. Det är framförallt två frågor som är av intresse för kommunernas ansvar inom det alkoholpolitiska området. Dels föreslår inte riksdagen några ändringar vad gäller kommunernas möjligheter att självständigt besluta om serveringstider för restaurangerna. Dels kommer kommunerna i och med förändringarna av alkohollagen att kunna ta ut en avgift för folkölstillsynen. I fortsättningen behandlar denna cirkulär hur den sistnämnda lagändringen påverkar kommunernas tillsyn av ölförsäljningen.

Den kommunala tillsynen av ölförsäljning

Länsstyrelsens tillståndsgivning för försäljning av folköl upphörde 1995. Idag är kommunerna, tillsammans med polismyndigheten, ansvariga för tillsynen. Kommunerna har kritiserats för bristfällig ålderskontroll vid folkölsförsäljning. Missbruket av folköl har gått allt längre ned i åldrarna. Folköl är den vanligaste alkoholdrycken som konsumeras av ungdomar i åldersgruppen 15–19 år. För att komma tillrätta med dessa problem har regeringen därför bedömt det som nödvändigt att reglerna för folkölsförsäljning och -tillsyn ytterligare skärps.

Vem får sälja folköl?

Tillståndsplikten för detaljhandel med och servering av folköl ersattes 1995 med en automatisk rätt att bedriva ölförsäljning under villkor att verksamheten bedrivs i en lokal som är godkänd som livsmedelslokal samt att försäljning av matvaror bedrivs i lokalen. Med matvaror avses i detta sammanhang, enligt alkoholinspektionen, varor ur det vanliga livsmedelssortimentet. Dit räknas också t.ex. pizzor, piroger, smörgåsar och portioner av hämtmat. Va-

ror ur det s.k. kiosksortimentet, t.ex. glass, konfektyrer, snacks, kaffe, te, frukt, kex och liknande, anses däremot inte vara matvaror. Det måste vara fråga om en faktisk försäljning av matvaror, d.v.s. att butiken har ett sortiment av matvaror som inte är alltför smalt. Det räcker alltså inte med att ha några enstaka matvaror på en hylla.

Den som säljer folköl utan att dessa förutsättningar är uppfyllda kan inte förbjudas att fortsätta med försäljningen av kommunen eftersom denna försäljning redan från början är förbjuden. Detta är istället ett ärende för polismyndigheten.

Anmälningsskyldighet

Ändringarna i alkohollagen innebär att den som bedriver detaljhandel med eller servering av öl ska anmäla verksamheten hos kommunen där försäljning sker. Anmälningsskyldigheten är nödvändig för att kommunen ska få kännedom om vilka som säljer öl och också kunna bedriva en effektiv tillsyn. Anmälan bör kunna ske på enklast möjliga sätt (se även ikraft- och övergångsbestämmelserna nedan). Kommunen ska informera handlarna om anmälningsskyldigheten.

Enligt § 10 i personuppgiftslagen kan ett register upprättas om det är nödvändigt för att arbetsuppgifter i samband med myndighetsutövning ska kunna utföras.¹

Egentillsyn

Den som bedriver detaljhandel med eller servering av öl är skyldig att utöva tillsyn och har också skyldighet att utarbeta ett program för egentillsyn. Programmet kan exempelvis innehålla hur personalen skall få information om alkohollagens bestämmelser samt vilka rutiner som skall tillämpas vid försäljning av folköl. Ansvar och formerna för ålderskontrollen bör särskilt behandlas.

Det bör framhållas att försummelse i fråga om egentillsynen eller i fråga om utarbetande av egentillsynsprogram kan utgöra grund för ingripande av kommunen.

Kommunens tillsyn

Kommunens uppgift i förhållande till ölförsäljningen är information, rådgivning och kontroll av verksamheten, inklusive kontroll av egentillsynsprogrammen.

¹ Personuppgiftslagen (1998:204) 10§ punkt e:

10 § Personuppgifter får behandlas bara om den registrerade har lämnat sitt samtycke till behandlingen eller om behandlingen är nödvändig för att

e) den personuppgiftsansvarige eller en tredje man till vilken personuppgifter lämnas ut skall kunna utföra en arbetsuppgift i samband med myndighetsutövning,

Programmen för egentillsyn kan granskas av kommunen och diskuteras med den som svarar för detaljhandeln eller serveringen.

Det är lämpligt att kommunen tar fram ett informationsmaterial om alkoholagens bestämmelser, där det tydligt framgår vilka krav som gäller för rätt att sälja folköl och vilka skyldigheter som följer med denna rätt.

I propositionenⁱⁱ ges förslag på hur den kommunala tillsynen kan utformas:

- Kartlägga antalet ölförsäljningsställen i kommunen.
- Kontrollera att försäljningsställena uppfyller grundförutsättningarna för att få sälja öl.
- Informera om vikten av att åldersbestämmelserna efterlevs och att köp ska nekas om det finns misstanke om langning.
- Ta fram och sprida informationsmaterial med exempel på bra egentillsynsprogram, gärna i samarbete med livsmedelsbranschen och bryggerinäringen.
- Samarbete med andra myndigheter, främst polisen och livsmedels-handeln.
- Kontinuerlig uppföljning och utvärdering av effekterna av tillsynen.

I sammanhanget kan också nämnas att några kommuner redan idag bedriver eller har bedrivit bra folkölsprojekt. Enviktig del i sådana projekt är planering och genomförande av tillsyn. Ett exempel är Stockholm där STAD-projektet har utarbetat en skrift "Folköl och underåriga - En handbok - om tillgänglighetsbegränsning". Skriften finns på projektets hemsida www.stad.org.

Tillynsavgift

Lagändringarna medför att kommunerna erhåller rätt att ta ut en tillsynsavgift av den som säljer folköl. Avgiftsuttaget är frivilligt. Det får inte ske retroaktivt och storleken måste avgöras med hänsyn tagen till självkostnads- och likställighetsprincipen.

I propositionenⁱⁱⁱ anges att "med normal ambitionsnivå, motsvarande att kommunen antas besöka varje försäljningsställe ungefär en gång per år, kan en årlig tillsynsavgift uppskattas till ca 500–800 kronor per försäljningsställe". Svenska Kommunförbundet anser dock att det är svårt att generellt avgöra storleken på tillsynsavgiften. Vi hänvisar istället till kommunallagens självkostnadsprincip (se bilaga 1).

Förbud mot försäljning

Kommunen kan förbjuda detaljhandel med eller servering av folköl eller meddela varning om bestämmelserna i alkohollagen inte följs. Tiden för för-

ⁱⁱ Proposition 2000/01:97, sidan 68

ⁱⁱⁱ Proposition 2000/01:97, sidan 82

bud mot fortsatt försäljning av öl är sex månader. Vid upprepad eller allvarlig försummelse ges en möjlighet att förbjuda fortsatt försäljning under en period av tolv månader. Förbud kan alltså meddelas för antingen sex eller tolv månader.

Övrigt

Rätten till ölservering i samband med ambulerande korv- och glassförsäljning eller liknande avskaffas.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Lagen träder ikraft den 1 juli 2001.

De som vid lagens ikraftträdande säljer eller serverar öl får ytterligare sex månader från lagens ikraftträdande på sig att göra anmälan. Detta innebär att den som den 1 juli 2001 redan bedriver servering av eller detaljhandel med öl, senast den 1 januari 2002 ska göra en anmälan till kommunen.

Frågor med anledning av detta cirkulär besvaras av Sara Deltér, Svenska Kommunförbundet, telefon 08-452 74 40, e-post: sara.delter@svekom.se

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Sektionen för Socialtjänst, skydd och säkerhet

Anita Sundin

Sara Deltér

Bilaga 1: Självkostnadsprincip

I kommunallagen 8 kap. 3 § stadgas om avgifter:

3 b § Kommuner och landsting får ta ut avgifter för tjänster och nyttigheter som de tillhandahåller.

För tjänster eller nyttigheter som kommuner eller landsting är skyldiga att tillhandahålla, får de ta ut avgifter bara om det är särskilt föreskrivet.

3 c § Kommuner och landsting får inte ta ut högre avgifter än som svarar mot kostnaderna för de tjänster eller nyttigheter som kommunen eller landstinget tillhandahåller (själökostnaden).

Självkostnadsprincipen innebär att en kommun inte får ta ut avgifter till sådana belopp att de tillför kommunen en vinst. Syftet med principen är att hindra kommunen från att utnyttja den monopolsituation som den ofta befinner sig i. Klara överuttag av avgifter, som inte inom rimlig tid balanseras med underskott eller på annat sätt, medför i princip återbetalningsskyldighet. Kommunen kan ta ut avgifter för frivilliga verksamheter som exempelvis driften av simhallar och bibliotek samt för sådana verksamheter som har direkt stöd i lag eller annan författning.

Enligt rättspraxis har självkostnadsprincipen fått karaktären av en målsättningsprincip. Kommunerna har härigenom en viss handlingsfrihet när det gäller beräkningen av självkostnaderna. Kommunen är emellertid inte skyldig att helt avgiftsfinansiera kommunala verksamheter, även om det finns ett direkt lagstöd. Rätten att ta ut skatt är ändå den primära finansieringskällan. Under självkostnadstaket bestämmer kommunen vilken grad av avgiftstäckning den vill ha för olika verksamheter. Täckningsgraden kan vara alltifrån 0 till 100 procent. Kommunerna kan välja att variera avgiftstäckningen för olika verksamheter och låta hela eller delar av kostnaden i stället finansieras med skatter.

Självkostnadsprincipen innebär dock inte att avgifterna *aldrig* får överstiga kostnaderna. Avgiftsuttaget grundar sig ofta på kalkylerade kostnader, med flera osäkra komponenter, där det inte är möjligt att alltid uppnå en fullständig överensstämmelse mellan kostnader och avgifter. Ett överuttag av avgifter godtas så länge avgifterna inte kan sägas *väsentligen* överstiga den beräknade självkostnaden.

För allt avgiftsuttag enligt självkostnadsprincipen gäller att beräkningen av avgifter och kostnader måste vara försvarlig, och att avgifterna korresponderar mot endast verkligt motiverade kostnader.

Kommunala avgifter enligt självkostnadsprincipen behöver inte motsvara den exakta kostnaden *i varje enskilt fall*. Ett sådant system kan vara tillämpligt när det gäller exempelvis eltaxor, men är praktiskt olämpligt för ansökningsavgifter av olika slag. En uträkning av den exakta kostnaden i varje sådant ärende kan t.o.m. medföra en fördyring av hela verksamheten. Det är de totala avgiftsintäkterna som ska balansera med kommunens kostnader, vilket dock inte tillåter orimliga skillnader i avgiftsuttaget. Kommunerna måste också beakta den s.k. **likställighetsprincipen**, dvs. att alla kommunmedlem-

mar ska behandlas lika. Det går inte att ha olika avgiftssystem för samma verksamhet inom en kommun. Detta gäller även i kommuner med starkt decentraliserad organisation, t.ex. kommundelsnämnder. I myndighetsutövning är det också viktigt att upprätthålla objektivitet och rättvis behandling.

Kommunfullmäktige måste besluta om en taxa för tillsynsärenden. Varje tillståndshavare bör informeras om vilken avgift som han ska betala och från vilket datum avgiften börjar gälla. Det föreligger ett principiellt förbud mot retroaktiva avgifter.

Bilaga 2: Ändringar i författning

Här anges de förändringar som är av störst betydelse för kommunerna. Förändringar i författningstexten är markerade med kursiv text.

Lagrum *Nuvarande lydelse*

Ny lydelse

5 kap.
6 § Detaljhandel med öl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten under villkor att verksamheten bedrivs i en lokal som är godkänd som livsmedelslokal enligt bestämmelser vilka meddelats med stöd av 22 § tredje stycket livsmedelslagen (1971:511) samt att försäljning av matvaror bedrivs i lokalen. Utan hinder av vad nu sagts får detaljhandel med öl bedrivas av detaljhandelsbolaget samt av tillverkare av öl *eller lätt-drycker*.

Detaljhandel med öl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten under villkor att verksamheten bedrivs i en lokal som är godkänd som livsmedelslokal enligt bestämmelser vilka meddelats med stöd av 22 § tredje stycket livsmedelslagen (1971:511) samt att försäljning av matvaror bedrivs i lokalen. Utan hinder av vad nu sagts får detaljhandel med öl bedrivas av detaljhandelsbolaget samt av tillverkare av öl.

Den som bedriver detaljhandel med öl skall anmäla verksamheten hos den kommun där försäljningen sker. Anmälan skall göras senast när verksamheten påbörjas. Den som bedriver detaljhandel med öl skall utöva särskild tillsyn (egentillsyn) över försäljningen. För tillsynen skall det finnas ett för verksamheten lämpligt program.

6 kap.
1 § Servering av spritdrycker, vin och starköl får ske endast om tillstånd har meddelats (serverings-tillstånd).

Servering av öl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten under villkor att verksamheten bedrivs i en lokal som är godkänd som livsmedelslokal enligt bestämmelser vilka meddelats med stöd av 22 § tredje stycket livsmedelslagen (1971:511) samt att servering av mat samtidigt bedrivs i lokalen. Utan hinder av vad som föreskrivs i andra stycket får öl serveras av den som enligt 23 § nämnda lag har meddelats särskilt tillstånd att yrkesmässigt hantera livsmedel samt av den som har meddelats serverings-tillstånd.

Serveringstillstånd krävs dock inte för servering som ordnas

- 1. utan vinstintresse,*
- 2. i andra lokaler än där det bedrivs yrkesmässig försäljning av alkoholdrycker eller lättdrycker,*
- 3. vid ett enstaka tillfälle för vissa i förväg bestämda personer, och*
- 4. utan annan kostnad för deltagarna än kostnaden för inköp av dryckerna.*

6 kap.

1 a §

Servering av öl är, med de inskränkningar som föreskrivs i denna lag, tillåten om verksamheten bedrivs i en lokal som är godkänd som livsmedelslokal enligt bestämmelser som meddelats med stöd av 22 § tredje stycket livsmedelslagen (1971:511) och där mat samtidigt serveras. Utan

hinder av första stycket får öl serveras i sådana fall som anges i 1 § andra stycket samt av den som har serveringstillstånd.

Den som bedriver servering av öl skall anmäla verksamheten hos den kommun där försäljningen sker. Anmälan skall göras senast när verksamheten påbörjas. Vad nu sagts gäller inte i fall som avses i 1 § andra stycket eller den som har serveringstillstånd.

Den som är anmälningsskyldig enligt tredje stycket skall utöva särskild tillsyn (egentillsyn) över serveringen. För tillsynen skall finnas ett för verksamheten lämpligt program.

6 kap. På serveringsställe där serveringstillstånd gäller skall tillståndshavaren eller av honom utsedd serveringsansvarig person utöva tillsyn över serveringen och vara närvarande under hela serveringstiden. Den som är serveringsansvarig skall med hänsyn till sina egenskaper och övriga omständigheter vara lämplig för uppgiften. Tillståndshavaren skall till tillståndsmyndigheten anmäla den eller de personer som har utsetts att ansvara för alkoholserveringen.

3 §

För servering av spritdrycker, vin eller starköl får endast *anlitas personal* som är anställd av tillståndshavaren. Restaurangskolor med serveringstillstånd får dock i utbildningssyfte anlita restaurangskolans elever.

För servering av spritdrycker, vin och starköl får endast *sådan personal anlitas* som är anställd av tillståndshavaren eller som är *inhyrd från ett bemanningsföretag*. Restaurangskolor med serveringstillstånd får dock i utbildningssyfte anlita restaurangskolans elever.

6 kap. Om inte tillståndsmyndigheten beslutar annat får servering av öl påbörjas *tidigast klockan 07.00 och servering av andra alkoholdrycker* tidigast klockan 11.00.

4 §

Om inte tillståndsmyndigheten beslutar annat skall servering av alkoholdrycker avslutas senast klockan 01.00. Vad nu sagts gäller inte för hotellrum med minibar.

Om inte tillståndsmyndigheten beslutar annat får servering av *spritdrycker, vin och starköl* påbörjas tidigast klockan 11.00 och avslutas senast klockan 01.00. *Vid prövningen skall risken för alkoholpolitiska olägenheter särskilt beaktas.*

Serveringsställe skall vara utrymt senast 30 minuter efter serveringstidens utgång.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte hotellrum med minibar.

- 6 kap.** Den som har serveringstillstånd får köpa spritdrycker, vin och starköl som behövs för rörelsen endast av *någon* som är *berättigad* att bedriva partihandel med varan eller av detaljhandelsbolaget.
- 5 §**
- Den som har serveringstillstånd får köpa spritdrycker, vin och starköl som behövs för rörelsen endast av *den* som *har rätt* att bedriva partihandel med varan eller av detaljhandelsbolaget. *Den som har tillstånd för servering i slutet sällskap vid ett enstaka tillfälle eller under en enstaka tidsperiod får dock göra motsvarande inköp endast hos detaljhandelsbolaget.*
- 7 kap.** Serveringstillstånd kan meddelas för servering till allmänheten eller i förening, företag eller annat slutet sällskap. Tillstånd kan avse servering året runt, årligen *under* en viss tidsperiod, under en enstaka tidsperiod eller vid ett enstaka tillfälle.
- 5 §**
- Serveringstillstånd kan meddelas för servering till allmänheten eller i förening, företag eller annat slutet sällskap. Tillstånd kan avse servering året runt eller årligen under en viss tidsperiod (*stadigvarande tillstånd*). *Tillstånd kan även avse en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle.*
- Stadigvarande tillstånd* gäller tills vidare. Tillståndsmyndigheten får dock om det finns särskilda skäl begränsa tillståndets giltighet till viss tid.
- I samband med beslut om serveringstillstånd eller senare får tillståndsmyndigheten meddela de villkor som behövs.
- 7 kap.** Tillstånd för servering till allmänheten året runt eller årligen under viss tidsperiod får meddelas endast om serveringsstället har ett kök för allsidig matlagning och tillhandahåller lagad mat. Serveringsstället skall ha ett med hänsyn till omständigheterna tillräckligt antal sittplatser för gäster.
- 8 §**
- Tillstånd för servering till allmänheten året runt eller årligen under viss tidsperiod får meddelas endast om serveringsstället har ett kök för allsidig matlagning och tillhandahåller lagad mat. Serveringsstället skall ha ett med hänsyn till omständigheterna tillräckligt antal sittplatser för gäster. *Serveringsstället skall även vara lämpligt för sitt ändamål ur brandsäkerhetssynpunkt.*
- 7 kap.** Ansökan om serveringstillstånd görs skriftligen hos kommunen. Kommunen får ta ut avgift för prövningen enligt grunder som beslutas av kommunfullmäktige
- 13 §**
- Kommunen får även ta ut avgift för tillsyn enligt 8 kap. av den som har serveringstillstånd.
- Kommunen får även ta ut avgift för tillsyn enligt 8 kap. av den som har serveringstillstånd och av den som bedriver anmälningspliktig servering av eller detaljhandel med öl.

7 kap. Kommunen skall återkalla serveringstillstånd om
19 §

1. det inte endast tillfälligt uppkommer sådana olägenheter som avses i 6 kap. 2 §,
2. tillståndshavaren inte följer de för servering eller serveringstillstånd gällande bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter eller villkor meddelade med stöd av denna lag, *eller*
3. de förutsättningar som gäller för meddelande av tillstånd enligt 7 och 8 §§ inte längre föreligger.

1. *tillståndet inte längre utnyttjas,*
2. det inte endast tillfälligt uppkommer sådana olägenheter som avses i 6 kap. 2 §,
3. tillståndshavaren inte följer de för servering eller serveringstillstånd gällande bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter eller villkor meddelade med stöd av denna lag,
4. de förutsättningar som gäller för meddelande av tillstånd enligt 7 och 8 §§ inte längre föreligger, *eller*
5. *tillståndshavaren tillåter brottslig verksamhet på serveringsstället.*

7 kap. Föranleder detaljhandel med eller servering av öl olägenheter i fråga om ordning och nykterhet
21 § eller följs inte bestämmelserna i denna lag, får kommunen förbjuda den som bedriver försäljningen att fortsätta verksamheten eller, om förbud får anses vara en alltför ingripande åtgärd, meddela honom varning.

Ett förbud enligt första stycket kan inskränkas till att gälla för vissa närmare angivna tider eller under vissa närmare angivna omständigheter. Förbud *gäller i sex månader, räknat från det att den som bedriver försäljningen fått del av beslutet.*

Ett förbud enligt första stycket kan inskränkas till att gälla för vissa närmare angivna tider eller under vissa närmare angivna omständigheter. Förbud *meddelas för en tid av sex månader eller, vid upprepad eller allvarlig försummelse, tolv månader räknat från det att den som bedriver försäljningen fått del av beslutet.*

8 kap. På begäran av någon annan tillsynsmyndighet
2 § skall kommunen lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin tillsyn.

På begäran av någon annan tillsynsmyndighet skall kommunen lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin tillsyn. *Kommunen skall även på begäran av skattemyndighet eller Tullverket lämna de uppgifter som behövs för beskattning eller påförande av tull.*

Polismyndigheten skall underrätta andra tillsynsmyndigheter om förhållanden som är av betydelse för dessa myndigheters tillsyn. Kronofogdemyndigheten skall underrätta vederbörande tillståndsmyndighet om en tillståndshavare brister i sina skyldigheter att erlagga skatter eller socialavgifter. På begäran av länsstyrelsen skall sådan underrättelse ges till denna.

På begäran av *tillståndsmyndighet eller länsstyrelse* skall skattemyndigheter och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som *tillståndsmyndigheten eller länsstyrelsen* behöver för sin tillståndsprövning eller tillsyn.

På begäran av *en tillsynsmyndighet* skall *polismyndigheter samt* skattemyndigheter och andra myndigheter som uppbär eller driver in skatter eller avgifter lämna uppgifter som *tillsynsmyndigheten* behöver för sin tillståndsprövning eller tillsyn.

8 kap.

5 a §

Den som har tillstånd för servering av spritdrycker, vin eller starköl till allmänheten eller stadigvarande tillstånd för servering i slutet sällskap är skyldig att registrera all försäljning i kassaregister och att vid varje försäljning ta fram och erbjuda kunden ett av registret framställt kvitto. Tillståndsmyndigheten får medge undantag för servering inom ideella föreningar eller liknande slutna sällskap.

Kassaregister skall på ett tillförlitligt sätt visa alla transaktioner som gjorts. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om kassaregister.

9 kap.

2 §

Alkoholinspektionens och kommunens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det överklagade beslutet får inte ändras utan att den beslutande myndigheten har lämnats tillfälle att yttra sig. Alkoholinspektionen respektive kommunen får överklaga domstolens beslut.

Statens folkhälsoinstitutets eller en kommuns beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller beslut om rättelse enligt 28 § personuppgiftslagen (1998:204) och om information som skall lämnas enligt 26 § samma lag.

Prövningstillstånd krävs för överklagande till kammarrätten.

Bestämmelser om överklagande av beskattningsmyndighetens beslut finns i 35 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003 i fråga om 8 kap. 5 a § och i övrigt den 1 juli 2001.

2. I fråga om uppgifter som fram till och med den 30 juni 2001 tillförts det register som avses i 12 kap. 1 § gäller äldre bestämmelser. Härvid skall vad som sägs om Alkoholinspektionen i stället avse Statens folkhälsoinstitut.

3. Den som den 1 juli 2001 redan bedriver servering av eller detaljhandel med öl, skall senast den 1 januari 2002 göra sådan anmälan som avses i 5 kap. 6 § andra stycket eller 6 kap. 1 a § tredje stycket.